

Speel mee met het LKO!

We zoeken op dit moment vooral aanvulling bij de strijkers, maar soms hebben we ook extra blazers en slagwerkers nodig. Wat vind je bij ons? Muzikale uitdaging en een bijzonder warme sfeer. Dat vinden wij niet alleen zelf, maar dat horen we ook vaak terug van onze invallers. Per jaar studeren we drie tot vier programma's in, waaronder ook één of twee koorbegeleidingen. Wij repeteren op dinsdagavond in de Merenwijk.

Kom meespelen tijdens de open repetitie van **4 en/of 11 september** of doe een project mee! Mail: secretariaat@leiderdorpskamerorkest.nl

**Leiderdorps
Kamerorkest**

PROGRAMMA

Zondag 24 juni 2018

Petruskerk Lammerschansweg 40a

Leiden | 12.00 uur

Retourtje Berlijn

Door LKO i.s.m. Kammerorchester Berliner Capella

Leidse Ouverture - J. J. Viotta

Langsamer Satz - A. Webern

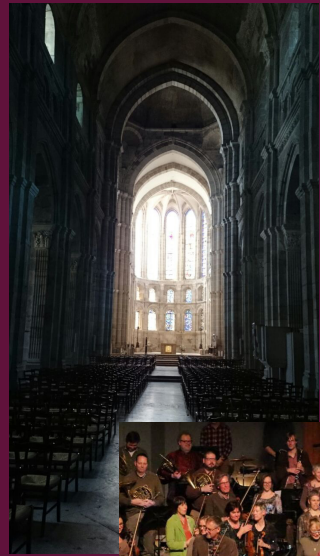
Pauze

Symfonie nr.5 - P. Tsjaikovski

Dirigenten:

Igor Budinstein

& Dick van Gasteren

Orkest nodig?

Het LKO is ook actief als begeleidingsorkest van koren.

Voor bijvoorbeeld een Bachcantate in kleine bezetting, maar ook het Requiem van Verdi met 80 musici op het podium.

Mail: secretariaat@leiderdorpskamerorkest.nl

Vriend van het LKO

Als vriend maak je bijzondere concerten mogelijk. Steun het LKO en sms 'vriend worden' naar 06-51223269 of stuur een bericht per mail: secretariaat@leiderdorpskamerorkest.nl.

Op de hoogte blijven?

Wil je op de hoogte blijven van de concerten van het LKO, like dan onze Facebookpagina of sms 'op de hoogte blijven' naar 06-51223269.

facebook

VOORUITBLIK 2018:

Za 17 november 2018 20:00:

Begeleiding Exultate Deo
Haydn: Die Jahreszeiten (hele programma)
O.l.v. Leo den Broeder
Locatie: Stadsgehoorzaal, Leiden

Za 15 december 2018 20:15:

Eigen (Kerst-)concert
Het programma, thema (vermoedelijk iets rond Kerst)
Locatie: Vredeskerk, Leiden

Za 23 februari 2019 20:00:

Begeleiding COV Excelsior
Mendelssohn: Elias
Locatie: Zalencentrum ZalenA4, Leiderdorp

Za 14 december 2019:

Begeleiding COV Excelsior
Berlioz: L'enfance du Christ
tjdstip/locatie staan op dit moment formeel nog niet vast,

Dit drukwerk werd verzorgd door:

MUZIKANTEN

1ste Viool / Geige

Jasmijn Rais
Mia Spierdijk-Hartel
Renée Allaart
Ingrid van Namen
Erik van Nieuerken
Minneke Coenraad
Laurens Clignett
Albrecht Hinz
Lars With
Olaf Burkhardt
Christa Pein
Michaela Blume
Susanne Rosenstock
Christian Weistenhöfer

2de Viool / Geige

Cornelie Stolk
Anneke Zaaijer-Zandstra
Elise Coenen
Ankie den Haan
Herman Gombert
Matthijs Meltzer
Renske Ligtmans
Jacqueline Balhan
Els de Schryver
Colette Merkel
Bettina Tüffers
Ilse Gocht
Sabine Mensching

Altviool / Viola

Ante Drijver
Jolien Barto
Gerda Regter
Renate Hinz
Florian Fels

Cello / Celli

Thijs de Graaff
Arjen Sein
Sunje Abraham
Frederike Otger
Marleen Bosman
Christine Noordhoek
Thomas Guirten
Karl-Theodor Dicke
Sabine Haß-Peyton
Dorothea Schultheis
Wobbeke Weistenhöfer

Contrabas / Kontrabas

Doortje van Ginneken
Nynke Jelles
Willard van Ooij
Tobias Merkel

Fluit

Evelien van Ingen Schenau-Smit
Annelies Storms
Hilde van der Linden

Hobo

Fia Sanders
Charles Franssen

Klarinet

Erik Klaassens
Winand van de Kamp

Fagot

Marceline Blangé
Esther Klaassens

Hoorn

Pieter de Ruiter
Wilco van der Tol
Jurian Sluiman
Guido Gerritsen

Trompet

Ronald Lunstroo
Kuna van der Wulp

Trombone

André Kouwenhoven
Lodewijk de Kruijff
Bas de Graeff

Tuba

Klaas Doorlag

Pauken

Daan van de Velde

Dirigent Dick van Gasteren

“Je wordt dirigent uit de drang te communiceren en jouw visie op de muziek tot klinken te brengen.”

Aldus onze dirigent Dick van Gasteren, die met zijn unieke en creatieve programma-ideeën, schat aan culturele kennis en vermakelijke sociale anekdotes wekelijks zijn muzikale visie met ons deelt.

Van Gasteren begon op negenjarige

leeftijd met cello spelen. Het resulteerde in twee muziekstudies aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag: cello (bij Anner Bijlsma) en orkestdirectie (bij Jan Stulen). Hij studeerde kunstgeschiedenis en rechten aan de Rijksuniversiteit van Leiden, en verkreeg in 2003 de titel “Meester in de Rechten”.

Van Gasteren is vaste dirigent bij El Sistema in Venezuela, waar hij regelmatig de orkesten Simón Bolívar, Francisco de Miranda en Teresa Carreño dirigeert. Daarnaast geeft hij masterclasses orkestdirectie aan talentvolle jonge dirigenten van El Sistema.

In 2013 richtte hij het Haagse strijkorkest Ciconia Consort op, dat dit jaar haar 5-jarige jubileum viert.

LKO....

De veertig leden van het LKO zijn voor een groot deel musici voor wie muziek een ‘uit de hand gelopen hobby’ is. We willen samen iets moois op de planken zetten. Het samen is daarbij zeker zo belangrijk als het moois. We spelen afwisselend repertoire, van barok, klassiek en romantiek tot modernere muziek.

Behalve met onze eigen concerten zijn we een paar keer per jaar te horen als begeleidingsorkest voor een koor of voor andere gelegenheden.

...samen met Kammerorchester Berliner Cappella

Kammerorchester Berliner Cappella blijkt een soort tweelingzus van het LKO in Berlijn te zijn. Ook zij begonnen als amateur begeleidingsorkestje voor een koor en in de loop van de jaren groeiden zij uit tot een vereniging die ook eigen concerten gaf. Cappella is in tegenstelling tot het LKO een strijkorkest gebleven, al wordt het orkest, indien nodig, nog wel eens uitgebreid met blazers en extra strijkers. Het orkest werkt nog steeds samen met verschillende Berlijnse koren en al meerdere jaren is het het huisensemble van de Pauluskantorei Zehlendorf. Sinds 2008 is Igor Budinsein dirigent bij Cappella.

Via Sunje Abraham, celliste in ons orkest, kwamen we in contact met ons collega-kamerorkest in Berlijn. Een uitgelezen kans om weer een keer in het buitenland op te treden en hoog-romantisch repertoire te spelen met een flinke strijkersbezetting. Op 8 juni kwamen beide orkesten voor het eerst bij elkaar. Op 10 juni hebben we een gezamenlijk concert gegeven in Berlijn in de Paul Gerhardt Kirche onder leiding van Dick van Gasteren. Dit weekend is het de beurt aan Igor Budinsein om het ons grote orkest te dirigeren. Het spannende aan deze samenwerking is hoe we omgaan met de interpretatie- en cultuurverschillen. Leerzaam en zeker een verrijking.

Igor Budinsein, dirigent

Als dirigent in opleiding leerde Igor Budinsein de werkwijze van Abbado, Barenboim en Muti kennen bij het Berliner Philharmonisch Orkest waar hij in de leer was met een beurs van de Karajan-Stiftung.

Na zijn directiestudie aan de Hans Eisler Musikhochschule in Berlijn leidde hij gerenommeerde orkesten als het Konzerthausorchester en het orkest van de Komische Opera in Berlijn, de Norddeutsche Philharmonie Rostock en het Hamburg Symfoniker.

Ook in het buitenland treedt hij regelmatig, zoals in Zuid-Korea, China, Denemarken, Polen, Canada, Mexico en nu in Nederland.

Op persoonlijke uitnodiging van Adrey Boreyko werd Igor Budinsein assistent bij het Düsseldorfer Symfoniker en het Nationale Orkest van België. Ook assisteerde hij Kent Nagano bij de Los Angeles Opera en de Beierse Staatsopera in München.

Igor Budinsein begon zijn muzikale carrière als altviolist en was solo-altist bij diverse gerenommeerde Duitse orkesten.

‘Igor Budinsein leidde de Hamburger Symfoniker met gevoel voor de orkestrale effecten van deze muziek... Groot applaus voor deze schitterende seizoenopening.’ (Hamburger Nachrichten)

Viotta en zijn ouverture ‘Muis Sacrum’ (1933/1934)

Wie weet vandaag de dag nog wie Viotta was? En dat terwijl met Sinterklaas heel Nederland jaarlijks zijn melodieën zingt! Hij schreef de muziek van onder meer ‘Zie de maan schijnt door de bomen’,

‘Heb je wel gehoord van de Zilvervloot’ en ‘Een karretje op een zandweg reed’.

Joannes Josephus Viotta was de zoon van een oorspronkelijke Italiaanse doeken- en exotische stoffenverkoper en diens Nederlandse vrouw. Van jongs af aan zong Viotta als koorknaap in de katholieke kerk en bespeelde er het orgel; hij wilde dan ook na zijn middelbare school een muziekstudie oppakken. Zijn ouders stuurden hem echter naar Leiden om medicijnen te studeren, waarna hij zich in Amsterdam vestigde als arts, net als zijn goede vriend en collega Jan Pieter Heije. Viotta was actief als zanger, pianist, organist en componist, en was vooral bekend vanwege enkele door hem gecomponeerde volks- en kinderliedjes, waarvan er velen voortkwamen uit zijn samenwerking met Heije, die de teksten schreef.

Voor het burgermuziekgezelschap ‘Muis Sacrum’ schrijft hij een ouverture, die hij aan de bibliotheek van de Maatschappij ter bevordering der Toonkunst schenkt. De Maatschappij is positief over de ouverture en uit de intentie om het werk te laten drukken. Zover is het echter helaas nooit gekomen.

Viotta schrijft zijn ouverture voor groot romantisch symfonieorkest met vier hoorns en drie trombones. De technische instrumentatie echter is eerder klassiek te noemen, een combinatie zoals we die ook bij tijdgenoten als Mendelssohn zien. De belangrijkste rol is, net zoals in de klassieke periode, weggelegd voor het strijkorkest waarin de eerste violen veelal de melodie spelen, de tussenstemmen (tweede violen en altviolen) snelle repeterende zestiende noten voor hun rekening nemen en celli en contrabassen zich tot louter baslijnen beperken. De blazers vervullen vooral de functie van harmonische vulstemmen, trompetten worden behandeld als signaalinstrument ter ondersteuning van de pauken en hoorns spelen nog strikt volgens het natuurtonenstelsel.

Webern en zijn Langsamer Satz

Na zijn studie muziekwetenschappen aan de Weense universiteit besloot de Oostenrijkse componist Anton Webern bij Arnold Schönberg in de leer te gaan, de man achter de twaalftoonsmuziek. Deze atonale muziekvorm moest in 1905 ten tijde van Weberns eerste lessen bij Schönberg echter nog ontstaan. Pas in 1908 werd hij door Schönberg ontwikkeld. In het strijkkwartet Langsamer Satz, Weberns eerste compositie als leerling van Schönberg, is dit dan ook nog niet hoorbaar. Langsamer Satz (letterlijk: langzaam deel) is tonaal (wel met veel chromatiek), laatromantisch en programmatisch van aard. Het stuk is geïnspireerd op een bijzonder gelukkige periode in Weberns eigen leven: Het was de liefde die Webern voelde voor zijn nicht (en later zijn vrouw) Wilhelmine Mörtl die hem inspireerde en specifiek hun prachtige en liefdevolle wandeltocht in de Oostenrijkse bossen. Langsamer Satz is een van Weberns eerste composities en verdween al snel naar de achtergrond toen hij zijn atonale werken naar voorbeeld van Schönberg ging componeren. Zijn minimalistische en wat afstandelijke stijl sprak het publiek echter veel minder aan dan die van zijn collega’s in de Tweede Weense School, Schönberg zelf en Alban Berg, die veel meer de aandacht trokken met hun composities. Webern verdiende dan ook voornamelijk de kost als dirigent.

Webern overleed door een ongelukkige vergissing van een Amerikaanse soldaat, die hem in 1945 doodschoot toen hij een sigaret opstak nadat de avondklok was ingegaan.

Pas na Weberns dood werden zijn stukken herontdekt door o.a. Pierre Boulez, die de strikte toepassing van het twaalftoonsstelsel in Weberns werk bijzonder waardeerde. Ook Langsamer Satz werd herontdekt in 1962 in Washington, waar het stuk in première ging op het eerste van een serie internationale festivals die musicoloog Hans Moldenhauer organiseerde. De eerste bewerking voor strijkorkest dateert van twintig jaar later.

Peter Iljitsj Tsjaikovski, Symfonie no. 5 in e-klein opus 64

“Totale onderwerping aan het Noodlot, of, wat hetzelfde is, het ondoordringelijke plan van de Voorzienigheid”, krabbelt Tsjaikovski in de zomer van 1888 onder de schetsen van zijn Vijfde symfonie. Hij kan erover meepraten. Uit medelijden of om zijn homoseksuele geaardheid te verbergen is hij ruim tien jaar eerder getrouwd met Antonina Miljukova. Het is uitgelopen op een zelfmoordpoging en een moeizame scheiding. Tsjaikovski heeft nu eindelijk rust gevonden. Hij is neergestreken in het dorpje Frolovskoje, een stukje ten noordwesten van Moskou. Hij wandelt er uit zijn tuin zo de bossen in. De bewoners van omliggende datsja’s laten zich niet zien.

In de Vijfde symfonie verschijnt het onontkoombare lot in de gedaante van een steeds terugkerend thema. Tsjaikovski heeft het ontleend aan Glinka’s opera ‘Een leven voor de tsaar’. Duister klinkt het in de klarinetten in de langzame inleiding van het eerste deel waarin twijfel en hoop elkaar afwisselen. Twee keer duikt het op in het Andante cantabile, het emotionele hart van het stuk. Het onderbreekt er het liefdeslied van hoorn, klarinet en hobo en een gepassioneerde melodie van de strijkers. Als een spookbeeld verschijnt het tegen het slot van de Wals.

Maar er is hoop. In stralend majeur opent het mottothema de Finale. En na de nodige ontwikkelingen heerst het triomfantelijk in de koperblazers. Tsjaikovski, die erom bekend staat zijn hart op de tong te dragen, vat zijn muzikale verhaal in opvallend strakke vormen. Komt het door de indrukken die hij heeft opgedaan tijdens zijn recente concerttournee door West-Europa? In Duitsland is hij bevriend geraakt met Theodor Avé-Lallemant. De oude muziekcriticus waardeert de zeggingskracht van Tsjaikovski’s muziek maar vindt haar ook lawaaiig en vormeloos. Iets van die kritiek neemt de componist nu ter harte. Het aan Avé-Lallemant opgedragen stuk krijgt de proporties en de opbouw van een klassieke symfonie.

Teksten: Annelies Storms / Winand van de Kamp / Fia Sanders